

2003:56

Interpellation av Mikael Söderlund (m) om tillväxten och biltullarna

Det var en stad på frammarsch som den socialdemokratiskt ledda vänstermajoriteten tog över i Stockholm efter valet 2002. Socialbidragsberoendet hade under de föregående åren minskat med nära 50 procent och arbetslösheten med 40 procent. Inte på 25 år har bostadsbyggandet varit så omfattande som 2002. Under den borgerliga mandatperioden satsades tre miljarder kronor extra satsades på de prioriterade områdena skola, äldreomsorg och handikappomsorg under den förra mandatperioden, samtidigt som man genom att prioritera kärnverksamheten och konkurrensutsättning lyckats sänka skatten fyra år i rad och ändå nå ett stort överskott i finanserna.

Idag, mindre än ett år senare, är bilden en annan. De senaste rapporterna över den ekonomiska utvecklingen i Stockholm är ingen munter läsning. Att tillväxten har avstannat märks inte minst av att arbetslösheten har ökat kraftigt i Stockholm,. Samtidigt har antalet varsel nästan fördubblats jämfört med samma tid förra året. Siffror från Jobs and Society NyföretagarCentrum visar vidare att andelen nyregistrerade företag per tusen stockholmare är den lägsta sedan 1998. Då som nu var det socialdemokraterna som styrde i stadshuset. Dessutom fortsätter nyföretagandet att minska. Men situationen är tuff även för befintliga företag. Det framgår av att antalet konkurser i Stockholms län har ökat med nästan en tredjedel.

Dagens dystra ekonomiska läge kan självklart till viss del förklaras av den internationella konjunkturen. Men samtidigt är utvecklingen i Stockholm oerhört mycket sämre än i övriga Sverige. Ansvaret för detta faller tungt på den politik den nuvarande socialdemokratiskt ledda majoriteten för. Trots den sämre ekonomiska utvecklingen i Stockholm är majoritetens förslag till budget för 2004 oroväckande tom på förslag som kan leda till ökad tillväxt i Stockholm. Tvärtom för man en politik på område efter område är direkt tillväxtfientlig.

Majoritetens förslag om att införa biltullar är ett allvarligt hot mot Stockholms näringsliv och stadens framtida tillväxt. För att företag ska kunna

etablera sig i Stockholm behövs en trafiksituation som gör att det inte bara är möjligt att ta sig in i innerstaden utan också runt i regionen via kringfartsleder. Om Stockholm fick en västerled och en österled så skulle många av problemen i trafiken lösas. De bilar som endast vill förbi Stockholm och inte in i innerstaden skulle kunna ta sig förbi utan att korka igen vägarna.

Majoritetens tilltro till lösningen på Stockholms trafikproblem skulle vara biltullar är inte bara ett tecken på att man saknar insikt om hur vanliga familjer i Stockholm lever idag. Det visar också på att man inget begriper om den konkurrenssituationen med övriga Europa om företagsetableringar och jobb. De höga levnadskostnaderna gör att den ekonomiska marginalen för vanliga stockholmare är lägre än för svensken i stort. Förslaget om dryga biltullar riskerar att ytterligare tunna ut av skattechocken redan magrare plånböcker, utan att trafiksituationen förbättras. Vad stockholmarna behöver är bättre vägar och en utbyggd spårkapacitet över mälarsnittet, inte en extra skatt vars intäkter riskerar - i likhet med skatteutjämningens effekter - gå de boende i staden förbi. Trots detta saknar majoritetens biltullsförslag varje ansats till konsekvensanalys för näringslivet.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga ansvarigt borgarråd följande:

1. Vad tror Du att införandet av dryga biltullar får för stockholmarnas möjligheter att konsumera, särskilt med bakgrund av att majoritetens skattechock redan grävt stora håll i stockholmarnas hushållskassor?
2. Är Du beredd att göra en analys av biltullarnas effekter för Stockholms näringsliv innan ni trumfar igenom beslutet utan den folkomröstning som tusentals stockholmare vill ha?
3. Varför tror Du att majoriteten valt att helt ignorera de allvarliga invändningar mot biltullar som Stockholms näringsliv i nästan totalt enighet framfört?

Stockholm den 14 maj 2003

Mikael Söderlund